

Een weekendje weg met NGO

Zweinstein

Zoals verwacht maakten de meeste leden van deze gelegenheid gebruik om een weekend in Edinburgh te verblijven. Dat bleek op de zaterdagochtend al op Schiphol, waar wij in de vertrekhal van Easyjet (de vluchten moesten zelf bekostigd worden), al verschillende NGO-leden tegenkwamen. Het overgrote deel van de gasten was nog niet eerder in Edinburgh geweest en verkenden direct na aankomst, in druilerig weer, de oude stad. Slecht weer hoort bij Edinburgh, prentte wij onszelf in. Het geeft de ruige stad, gebouwd op zeven heuvels, iets mystieks. Lopend door de winderige straten, met de doedelzakmuziek in je oren en oogstrelende oude, donkere panden en kasteel op de hoogste heuvel op je netvlies, zie je J.K. Rowling zwoegen in een schriftje. Zweinstein en omgeving is duidelijk geïnspireerd op deze stad. Ben blij dat ze niet is doorgeschoten in haar fantasie. Harry Potter in een Schotse kilt en doedelzak? Laat maar zitten.

Schotse kilt

Over Schotse kilten gesproken; er zijn ontelbare winkels te vinden met de klederdracht van de Schotten. Vele ingericht voor de toerist, met goedkope kilts. Enkele winkels hebben alleen Schotten als klant. De ware Schot, kan daar bij zijn kilt met de 'tartan' (ruit) van zijn clan, kiezen uit allerlei bovenkleding en accessoires. Van simpel 'footballshirt' tot smoking met strikje. Van enkele vrouwelijke gasten begrepen wij dat er ook veel boetieks met mooie dameskleding en schoenen te vinden waren. Zonder Schotse ruiten, overigens.

Na de eerste nacht in het hotel en de verdere verkenning van Edinburgh en omgeving, werd op zondagavond een borrel gehouden in de hotelbar. Hierbij ontbrak de champagne natuurlijk niet. Het was een goede gelegenheid voor de leden om bij te praten en nieuwe contacten op te doen. Voor sommige jongere leden een eerste ontmoeting met de éminence grises in levende lijve.

Begin dit jaar heeft de PR commissie van NGO zich gebogen over de viering van ons 25 jarig bestaan. Al snel kwam het idee om het te vieren in Edinburgh tijdens de EuroGeo 4. Het kostte niet veel overredingskracht om het bestuur ervan te overtuigen dat dit een uitstekende ambiance zou zijn om samen met onze leden deze mijlpaal te vieren en terug te kijken op 25 jaar NGO. NGO bood de leden een feestelijk diner, overnachting en ontbijt aan in het Radisson SAS hotel in hartje centrum van Edinburgh. Zo'n dertig leden, merendeels met partner, gaven gehoor aan de uitnodiging en togen naar Schotland.

Haggis

In de 'dining room' werden we onthaald door een traditionele Schotse doedelzakspeler. Dat door het Europese hof bij rechte is bepaald dat doedelzakspelers niet meer zo hard mogen spelen, is niet tot in Edinburgh doorgedrongen. Onze 'bagpiper' verwelkomde ons met ooverdovende Schotse volksmuziek. In het onverstaanbare Schots heeft hij de gasten verteld over de traditie van de kilt en de herkomst van het typische Schotse gerecht Haggis, dat als voorgerecht werd geserveerd. Traditioneel wordt op de verjaardag van de schotse dichter Robert Burns, die ooit eens een ode aan de Haggis schreef, onder begeleiding van doedelzakmuziek de Haggis opgediend. Zo ook bij dit feestelijke NGO diner. Kennelijk begreep bijna niemand wat hij vertelde, want slechts enkele gasten lieten hun voorgerecht staan.

Address to a Haggis, Robert Burns:
*Fair fa' your honest, sonsie face,
 Great chieftain o' the pudding-race!
 Aboon them a' yet tak your place,
 Painch, tripe, or thairm:
 Weel are ye wordy o'a grace
 As lang's my arm.*

En dan te bedenken dat de ingrediënten, naast bouillon, cayenneper en haverhout, schapenmaag, schapenvet, schapenlever, schapenhart en schapenlongen zijn...

Ambacht

Niet wetende wat hij zojuist had gegeten, trapte Arian de Bondt af en heette alle aanwezigen van harte welkom. De foto uit 1983 van de eerste bestuursleden van NGO, was een klein bruggetje naar de aankondiging van de eerste spreker van de avond.

Hans Dorr, voormalig secretaris van de NGO, haalde herinneringen op aan het ontstaan en evolutie van vervaardiging en gebruik van geokunststoffen en beschreef daarmee op aanstekelijke wijze de ontwikkeling van ambacht naar wetenschap. Niet verassend dat zijn verhaal onder luid applaus van het groepje oudgedienden werd ontvangen.

Jack Oostveen, van de TU Delft, vertelde over de plannen van de TU Delft over de komende masterclasses die vanaf november plaats vinden. Na de masterclasses in het eerste deel van 2008, zijn er wat aanpassingen op het programma doorgevoerd en is het bedrijfsleven beter over het bestaan ervan geïnformeerd.

Frans de Meerleer, voorzitter van de Belgische geotextielorganisatie, BGS, vertelde, met charmante Vlaamse tongval, over de overeenkomsten tussen Vlaanderen en Nederland en de mogelijkheden voor verdere samenwerking tussen de beide organisaties. Mogelijk worden zij beste maatjes, getuige de Hollandse leeuw die was voorzien van zowel de Nederlandse als Belgische kleuren. Een van de kenmerkende verschillen tussen Nederland en Vlaanderen: in België schijn je niets voor te stellen als je niet voorzitter bent van een of andere vereniging, al was het maar van de plaatselijke macramé club.

After dinner speech

Tussen de presentaties door is van een overheerlijk diner en dito wijn genoten. Een volksdanseres heeft haar danskunsten vertoond, waarna voorzitter, Arian de Bondt, het diner afsloot. Althans, dat dacht hij. Er was natuurlijk nog een erelid onder ons, die befaamd is om zijn after dinner speeches. En, jawel hoor hij was het nog niet verleerd, wij

werden vereerd met een laatste speech van Gert den Hoedt. Hierin gaf hij het bestuur het advies zo snel mogelijk een groots congres te organiseren. Naar zijn mening de meest succesvolle manier om NGO op de kaart te zetten als promotor van Geokunststoffen.

Hoewel enkele leden die avond nog het uitgaansleven hebben verkend, zijn de meeste gasten op tijd naar bed gegaan. Sommigen om uitge-rust aan de terugreis te beginnen, anderen om van hotel te wisselen een rondje golf te doen of nog een laatste keer door de, inmiddels zonnige, stad te struinen. Natuurlijk gingen de serieuze leden naar de EuroGeo 4 en bijbehorende beurs, verderop in de stad bij de oude universiteitsgebouwen.

EuroGeo 4

Een van onze redactieleden, Adam Bezuijn en zijn collega en frequente schrijfster voor Geokunst, Suzanne van Eekelen, hielden presentaties tijdens het congres. Adam over Geosystemen: 'Wanneer is deze constructie een kansrijk alternatief en wanneer niet?' Hij doet kort verslag van zijn belevenissen:

Suzanne van Eekelen heeft twee presentaties gegeven over paalmatrassystemen die veel reacties gaven. Niet alleen de Geokunstre-dactie vindt dat zij het probleem duidelijk kan neerzetten en goed kan aangeven waar de pijnpunten in de verschillende ontwerpmethoden zitten. Jammer was dat de clustering van de onderwerpen in de verschillende sessies in elk

geval voor het volgen van al het nieuws over paalmatrassystemen niet optimaal was, waardoor niet alles te volgen was en Dimiter Alexiew van Huesker bij een sessie tijdens de discussie kon melden dat de vragen die men nu ocriep in de andere sessie door Suzanne beantwoord werden. Bij paalmatrassystemen is er sprake van een levendige discussie en nieuwe ontwikkelingen, bij de waterbouw is dat minder duidelijk en leek het meer een herhaling van zetten. Edwin Zengerink had in de waterbouw sessie wel een leuk verhaal over toepassing van Geotubes bij Incheon Bridge in Korea.

Hartmunt Hangen hield een verhaal over de N210 metingen. Vicky Potts had een interessant verhaal over de vervormingen van gewapende aardebanen boven gaten. Ze haalt met eindige elementenberekeningen de BS8006 onderuit. Dit zal door de CUR-werkgroep paalmatrassystemen worden meegenomen.

Bedankt

Het bestuur heeft van vele gasten aardige bedankbriefjes ontvangen. Op haar beurt dankt NGO haar gasten voor het geslaagde weekend en kijkt er met veel voldoening op terug. Op naar het volgende lustrum! ■

